

МАКЕДОНИЈА излезла за сега веднаш
на педлѣтѣ въ сѣботѣ. — Цѣна припа-
тка за години 4 бѣла медундѣти за въ
Париградъ, а петъ за во вѣна на всѣждѣ —
а тѣтъ мѣсеци 2 $\frac{1}{2}$ за въ Париградъ, а за
во вѣна на всѣждѣ 3. — За три мѣсеца 1 $\frac{1}{2}$
бѣло медундѣти за всѣждѣ.

MAKE A DONATION

Поліска-та на спомоще левованіа ста-
 20 в Паризградъ при Редактора и издателя
МАКЕДОНЪ П. Р. Славейкова при
 нис-Каніѣ № 68. Статіи и писма се
 еполезни работы измѣстѣаъ ся безъ пла-
 10 ч, а за частни извѣстіа плаща ся по 2
 р. редѣтъ, и кога ся повтори по гроше.

Подписка на спомоществованія ставатъ при опредѣленіи по вѣнъ настоятели, които и отвѣчаютъ за вѣстникѣтъ.

Писма не освобождены от почтовых платъ и нарядованія за вѣстникъ не сдѣружени съ придоплатъ-тъ не ся пріемѣтъ.

ЛИСТЬ ЗА ПОЛИТИКА, КНИЖЕВНОСТЬ И

Και: στον πρᾶγμα νὰ σαλεύη τις αὐτὰς ἀρχάς του, ὅταν εἶνα: ὀρθαί.

Господжа Иришка Из. Славейкова подарява на съставенитъ вече Женски Дружества въ градоветъ Ломъ, Жельзикъ, Казанлъкъ и Габрово по 20 екземпляра отъ книгитъ По въпросъ за Женитъ. Почитаемитъ Дружества, нека иматъ добринѣтъ да паръчатъ на свои люде да приберѣтъ реченитъ екземпляри отъ нашитъ книгопродавецъ въ Узунджово, като дадатъ свидѣтелството за приемянето имъ.

Женскыѣ дружества у насъ.

Спасоносныйѣ, оживляющійѣ духъ на
новото вѣрье незакънѣ да провѣе и прѣзъ
редовѣтъ на нѣжнийѣ нашъ полѣ, за да
остави и тамъ славыи памятницы въ честь
на образоваіето, и твѣрды поручительства
за съюкуиного напрѣдваніе на нашиѣтъ
народъ.

Женскыѣ дружества, които сѣ едниѣ
отъ най-хубавыѣ и най-сѣкопцѣныѣ
плодове на новото това врѣме, и за ко-
ито отъ начало не сѣ мыслеше че имать
толкозѣ жизнениѣ силы, колкото отъ
нѣкое врѣме насамъ сѣ показали, най-
ясно свидѣтелствувать колко силно е рас-
трѣсила изродитѣ ли рѣката на духътъ
на днешныѣтъ епохѣ.

Въ по-събудениятъ отъ нашиѣ гра-
дове, както въ Ломъ, Железникъ, Казан-
лъкъ и Габрово ся съставихъ вече по е-
дно таквовъ дружество, и въ тѣхъ градо-
ве женитъ въ дружествата си както и
мажитъ въ „читалищата“ си, — съби-
ратъ ся, разговарятъ ся за народни ра-
боты, разискватъ и зематъ за подпомага-
ніе мъркы, които ще принесѣтъ голѣмъ
ползъ на нашиѣтъ народъ. Колко хубаво
появление! И пий смѣлъ да ся надѣмъ
че и по другитъ наши по-главны
и по-развиты градове не ще закъсѣтъ
да си съставятъ по едно женско друже-
ство, което както по значеніето си, тъй
и по достоинството и полезността си да
съотвѣтствува съвършено на „читалищата“

Като вземеш всичко това въ призрѣніе
още ни бѣде мъчно да разберемъ че
движеніето на женскитѣ дружества у насъ
почива върху толкозь почти твърди осно-
ви колкото и читалищата. Свр. че пѣ-
жниятъ нашъ полъ е стигналъ почти до
така дѣто да схване и проумѣе ползы-
тъ на таквызъ едни дружества, при то-
ва че е и проникналъ отъ божественна-
тъ оиъзъ любовь къмъ напредѣкътъ на
отечеството, и че е расположенъ да за-
почне лесно и да свърши по-сибѣшно у-
строеніето и въздиганіето на таквызъ прѣ-
красны учрѣжденія, почти по ежѣтъ оиъзъ
начинъ съ който нашитѣ младежи отво-
рихъ и отварятъ още „читалищата си.“

А туй разиранію неволно ни приводи до въпросъ: Отъ дѣ тѣхъ качества уженскійгъ нашъ полкъ, отъ дѣ тѣхъ готовность и способность у него да ся хваща о работы, конго, въ много други ако и по образованію земн, са считатъ за недостатъни даже и неогрѣбны за единъ женскъ, когато до вчера още нашъ ни сматрахъ за мрътви, и вещественно и нравственно убити, когато днесъ още на много мѣста и не знайтъ че има въ свѣтъ Българи и Българскій народъ?

Тотъ вопросъ не с' освѣтъ едною клоу-
нею отъ великаго въпроса за характе-
ръ на нашій народъ и за духъ на
нашего внутрення устройство. И при ве-
лико по тотъ предметъ представи нѣко-
личностъ въ развѣрзаніе си, то пий,
онто въ разны случаи сме разискали
различны негови частъ, ще ся опытами да
представитъ поврхно поне изворитъ на
ореположеното появленіе.

Положителна истина е, че у насъ разликата между мъжътъ и жената е по-малка отъ колкото у кой да е другъ народъ, вникатъ добръ въ предметъ на вътрѣшный нашъ животъ и ще ся уверятъ, че у насъ жената ся счита съвѣршено само като другарка и сътрудница на мъжа си. Когато у повечето други народы жената ся смята или за по-долна или за по-горна сътворение, у насъ българинъ тя най-вече сближава до степенитъ на който стои мъжътъ.

Истина е че това появяние ся съгледва у всичкыѣ славенскыѣ племена, на които вътрешното устройство най-вече наближава до истинното образование, помыслимъ че нѣма толковыѣ да збѣркамы, ако кажемъ, че то нигдѣ не е толковыѣ развито и толковыѣ напредило колкото у Българскыѣ народѣ.

Може бы женскійтъ пашъ полъ скупилъ хубавѣтъ сѣ тѣзи свобода, съ голѣмѣтъ заслуги които е показалъ на народѣтъ сѣ прѣтъ вѣрмето на нашето тѣмуваніе, когато пѣжпостѣта му, и трудолюбіето и тѣрпѣніето му — тѣзи естествѣныгъ неговѣ прѣимушества — сѣ дошли пай-болѣе пѣскушеніе и сѣ показали пай-болѣе пѣстателны резултаты.

Тъзи сж споредъ насъ по-главныѣ причины които правятъ женскыѣ нашъ полъ толковы достъичивѣ на краѣтъ и общественныѣ наши работы, и толковы ~~способы въ развитіето на оныѣ дѣ-~~ловности, които налага на всичкия на лю-бовности къмъ отечеството ни.

Тъзи наши съображенія немогътъ о-свѣтъ още повече да умножатъ искрен-ныѣ нашъ признателность и почитаніе къмъ пѣтнныѣ полъ, когото трѣба да на-сърдчавы въ прѣкрасныѣ пѣтъ, по кой-то той самостоятелно е трѣгналъ и да-му помагавы съ всичко, което можемъ.

Дружествата, които с започенала да устройва прѣбрасната половина отъ нашій народъ, съ широкото и изящното за нея поле, на което тя може да извади на видѣло всичкото благородство на нравственниѣтъ си състави и да въздигне напътници отъ ползи за отечеството. А намъ нека бѣде допростено да означимъ лука по възможности границѣтъ на това поле; да пообяснимъ изобщо значеніето и цѣльта на тѣзи женски дружества, съ желаніе да помогнемъ още повече за разпространеніето имъ по всички Българіи, като види всякой колко благотворни могатъ да бѣдѣтъ за народа тѣхните дѣйствиѣ.

Женскыѣ дружества имать почти
всѣхъ мѣстѣхъ въ краѣхъ на разви-
тіе на женскыѣ, кождо имать и чи-
стѣнныя комнаты за мужскыѣ полѣ.
1-о, Тѣхъ дружества сѣ повыкаши
да надзирать п да бдѣть върху состоя-
ніе на женского училище въ градѣхъ,
и да запынять венчыкѣ пеговы необхо-
димы пужды, конто общата касса не бы-
ла тогда да запыняла.

2-о, Ты см дзжын да ся грыжаць што-
ни една отъ дввойкытъ на градътъ да неос-
тане лишена отъ благотатитъ на наукытъ.
3-о, Ты ежмо тый трѣба да пнать
рѣдъ очи състояніега на образованіега на
сѣпытъ по околнытъ села. Въ това име
ты трѣба да зематъ изъ околнытъ мѣста
алкы момиченца и да ги въспитаватъ и
зучаватъ въ градътъ на нживненіе отъ
ружеството.

4-о, Споредъ това тѣще ся старайтъ
да отварятъ женскы училища по поглав-
ныѣ околыи села, и да имъ доставятъ
пай-паирѣ тѣ пай-главныѣ потребицы
5-о, Коего дружество ся пожелало

пообогати ще направи много добър ако
приеме на себе си да напраща пъкоу дъ-
войки въ по-важни пъкоу учебни заве-
дения за жените за да ся приготвят за
учители; което много ще послужи за
повишение на женските учебни заведе-
ния у насъ, което слѣдъ пъкоу година
ще стане необходимо.

6-о, Въгравдовѣ дѣто нѣма обща касса
и сиромасѣтъ, не бы было излишно а
даже и твърдѣ стобразно съ цѣльтъ на
ружествата може да бѣде ако дружества
а посвѣщаваахъ едѣя часть отъ прихо-
дѣтъ си въ ползѣ на бѣдныгѣ фамилии.

Въ тѣзи кратки прѣдставленія напѣв-
атели и читателки виждатъ най-добрѣ
начителността и неизмѣнителнѣ полезността
нашиятъ народъ отъ тѣзи дружества.
И тъй смѣло можемъ да кажемъ че тѣзи
дружества могатъ и трѣба да бѣдятъ най-
годни и най-естественни суджуржон-
и, сътрудници и сподвижници на „чи-
талицата“ въ великото дѣло на нашето
прѣдварѣние. По това живо бихмы прѣ-
оржчали щото сѣхнато разпространява-
иѣ да ся засилеша да неоставаше много
азадъ отъ количеството на „читалищата.“

Пакъ за гръцко-Българскѣтъ комиссїѣ.

Те гръцката страна на комиссиѣтъ ся е
 тавала да направи щото да въстържеству-
 атъ интересытъ на Фенеръ, въ това пѣ-
 нинищо за чудене: но тъй което ути-
 на българскыѣ народъ е попуцаніето
 поѣзы, които трѣбаше да го браиятъ
 противъ фанариотскыѣ претенциѣ. Тѣ-
 ныйтъ патриотизмъ имъ налагаше като
 донѣ, да защищавать опова положеніе
 а което и самото правителство бѣше до-
 вѣрливо на Българыѣ да го завзематъ.
 Иначѣ отъ това: Фенеръ, като не съиз-
 вози да приѣме нито оны незаконно ро-
 зкыѣ проектъ, който комиссиѣта бѣше
 обрѣмла, българскыѣ членове не отго-
 вѣрѣха на това отгвѣрленіе освѣтъ съ
 нѣмъ устанаванія и чрѣзъ съвѣтътъ койго
 тѣ дадохъ на нашитъ населенія да по-
 сѣдватъ послушностѣжъ на нашитъ прѣ-
 ставители. Ири все това тѣжъ бѣше ле-
 со да противостоятъ, защото самъ вели-
 кыйтъ Вазиръ бѣ рекълъ, като говорене
 зъ пѣрвыѣтъ проектъ, че оназы отъ двѣ-
 тѣ страны, която не бы го приѣла, ще
 справн това за своѣѣ поврѣдѣжъ и пагубѣ.
 И тъй Фенеръ като го отблъснѣ, отъ стра-
 нѣ на българскыѣ членове щеше да е една
 свѣтъмъ естественна политика да поис-
 атъ и повечето като нѣмъ отказвахъ по
 нѣлото, и да ся възвѣрѣжѣтъ като въ е-
 нѣкъ оградѣ въ праведныйтъ и мѣарый-
 нѣтъ проектъ, койго прѣди врѣме самото
 правителство, бѣше формулировало.

Правителството бѣ разумѣло съвършено
Бѣлг. въпросъ ; Българитѣ въ комисіиѣтъ
да го припоизажа. Тѣ пристапиха на Гър-
цитѣ да назначаватъ прѣвѣлятъ които ще
явисятъ единъ отъ черковникѣ власть на
Българитѣ други отъ фанариотскитѣ власть.
Въщото не бѣнеработата да ся узнае по кон-
иѣста Българскитѣ владци ще распростра-
нитъ властѣтъ чѣ и по кон страны ще
командуватъ гърцитѣ, но да ся рѣши о-
свобожденіето на оуѣтъ между Българи-
тъ, които не пекатъ да сѣ подчинени
на фенеръ. Работга бѣше да сѣ при-
способи това начало: Отъ сега Българи-
тъ, които ще отивѣятъ подчиненіето на
гърцитѣ, не ще могѣтъ да ся приспѣятъ
съ никакѣж силѣ да чѣщатъ данѣкъ на
фенеръ, да прѣматъ ип да даватъ запла-
ты на пеговитѣ свещеници, да го оста-
вятъ да ся жѣеи въ жѣкнитѣ економи-

Това щѣше да е доволно за насъ и тозъ
результатъ щѣше да е сходенъ съ интере-
сами на правителството. Както смыго по-
втаряли сто пѣтъ, то ще каже да зами-
нимъ опаснѣтъ за държавнѣтъ права на
едно голѣмо черковно тѣло съ самоли-
чното (индивидуалното) право. Ний не
мислѣхмы безъ да подбудимъ въ тозъ слу-
чай правителството да употребѣи всичкѣтъ
власть, която му принадлежи за да вка-
ра въ общиѣтъ законъ и свѣтскыѣтъ при-
надлежности на черквытъ. Ний не искамы
освѣтъ духовнѣтъ свободѣ за нашѣтъ
свещеници. Рано или късно нашиѣтъ при-
мѣръ бы ся послѣдовалъ и отъ другыѣтъ
общества, и тѣй ний силныѣтъ прѣчки за
обединеніе на царството щѣхъ да ся
уничтожатъ. Отстраненъ на тозъ начинъ
отъ полето на свѣтскыѣтъ заниманіи бъл-
гарскыѣтъ въпросъ станѣхъ бы за при-
вителството ний безопасныѣтъ отъ въпро-
ситъ: то не бы имало вече да ся вѣси,
защото за него было бы почти *все равно*,
ако щемъ ли ний православны или дру-
говѣры, ако быхмы имали десетъ, два-
десетъ, или сто пѣтъ или пакъ ако ди-
нѣхмы ли единъ.

Ный положихмъ въпросъ въ всячѣ-
тѣхъ му еднозначность. Ный пѣмамы тѣмъ
амбицій да ступанисать нашинъ владицы
власть-тѣхъ на грыцкы-тѣ; ный само и-
скамы да ся освободимъ отъ нгото на
тѣхъ послѣднить.

Голцимаи павладиса прерокъ въ Цара
градъ обявленіи подписани отъ Българъ,
конто казватъ, че неискать да ся от-
вѣрять отъ покорството си на Гърцитъ.
Ний при все това казвами че малко у-
важеніе иматъ подпискитъ, конто ся по-
даривать въ царството на вліяніето съ
което располага гръцкото духовенство.
Но тѣъ подписи были дадени и най до-
бровольно то все не е по малко истина,
че ако има (?) Българи, конто ся съгла-
савать (!?) да останѣтъ подчинени на
Фенерь, голѣмото вышегласіе на нашійтъ
народъ никакъ иерачи това. Свободни сѣ
опѣзы да останѣтъ въ повиновеніето си, но
нека бже свободни и на опѣзы да посто-
инствувать въ противленіето си.

Върху всичко това що би трѣбало да прави правителството? Да ся зарадва за отказването на фенеръ, съ което ще ся разсипе единството на свѣтскитѣ власти у грцкѣ-тѣ черквѣ — тѣхъ държавѣ въ срѣдъ Държавѣ-тѣ; — и просто и чисто да даде властъ, на³ Българитѣ, да си правятъ черковы, да си избиратъ свещеници въсякъдъ, дѣто искатъ. Ный мислимъ, че таквъзъ едно рѣшеніе ще бѣде много по съобразно съ правото на всякого, и съ държавнитѣ власти, нежели тѣхъ географически опрѣдѣленія, които показватъ че вѣрата на одного челоувѣка зависи отъ широчинитѣ, които той населва и правятъ да ся мисли че въ Турціи има и други владѣтели освѣнъ Падишаха.

(Kurpie d'Oriane).

На Юниверсър пишат от Цариград:
Българският въпрос се продължава, без да е възможно да се прѣдвиди неговият исходъ, казвамъ истинный исходъ, а не такъвъзъ иъ-какъвъ незаконно-рожденъ сногожденіа, които служатъ колкото за да забудятъ само мѣнѣ-тиѣтъ, които незнаахъ за нѣдѣикѣтъ. Много пѣти мислехъ че съ достигнахъ, да прѣидѣтъ крайтъ, и всякога той е стѣкувалъ надеждѣтъ на онѣтъ на които бѣхъ възбудилъ сим-патіи или на които бѣхъ причинилъ беспо-койство. То произлиза отъ това дѣто тозъ въ-просъ е свѣтъмъ и простъ и зрѣнителъ. Простъ: защото въ него има единъ народъ само кой-то иска да се освободи отъ вѣнчанието на другъ единъ народъ. Заетието: защото е играчка на народнитъ вълнхосенія бѣло съборна, было противоположи: въ него разнѣсеніе

